Ceturtdiena, 2021. gada 11. marts

P9_TA(2021)0088

Sīrijas konflikts — 10 gadi kopš sacelšanās sākuma

Eiropas Parlamenta 2021. gada 11. marta rezolūcija par Sīrijas konfliktu — 10 gadi kopš sacelšanās sākuma (2021/2576(RSP))

(2021/C 474/14)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju, jo īpaši 2018. gada 15. marta rezolūciju par stāvokli Sīrijā ([1]), 2017. gada 18. maija rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju ([2]), 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par cilvēktiesību pārkāpumu novēršanu saistībā ar kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci, tostarp genocīdu ([3]), 2019. gada 24. oktobra rezolūciju par Turcijas militārajām operācijām Sīrijas ziemeļaustrumos un to sekām ([4]), 2019. gada 26. novembra rezolūciju par bērnu tiesībām saistībā ar ANO Konvencijas par bērna tiesībām 30. gadadienu ([5]) un 2011. gada 17. novembra rezolūciju par ES atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai ([6]),

— ņemot vērā ES Ārlietu padomes 2020. gada 6. marta paziņojumu un jaunākos ES Padomes secinājumus par Sīriju, kas pieņemti 2019. gada 14. oktobrī, 2018. gada 16. aprīlī un 2017. gada 3. aprīlī,

— ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieka / Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos iepriekšējos paziņojumus par Sīriju, tostarp 2020. gada februāra paziņojumu par humānās palīdzības piekļuvi Idlibā, 2020. gada 13. janvāra un 2019. gada 26. septembra paziņojumu par Sīriju un 2019. gada 9. oktobra paziņojumu par notikumiem Sīrijas ziemeļaustrumos,

— ņemot vērā Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2021/30 (2021. gada 15. janvāris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju ([7]), kurā jaunais Sīrijas ārlietu ministrs tika iekļauts ES sankciju sarakstā pret personām, kuras ir atbildīgas par vardarbīgajām represijām Sīrijā,

— ņemot vērā ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju, ko pieņēma 2017. gada 3. aprīlī, un Padomes secinājumus par 2015. gada 16. martā pieņemto ES reģionālo stratēģiju attiecībā uz Sīriju un Irāku, kā arī *Da'esh* draudiem,

— ņemot vērā ANO un Eiropas Savienības kā 2020. gada 30. jūnijā notikušās IV Briseles konferences līdzpriekšsēdētāju kopīgo paziņojumu par atbalstu Sīrijas un reģiona nākotnei,

— ņemot vērā iepriekšējos ANO ģenerālsekretāra paziņojumus par Sīriju, tostarp viņa runaspersonas paziņojumus 2020. gada 1. un 18. februārī,

— ņemot vērā ANO īpašā sūtņa Sīrijā *Geir O. Pedersen* jaunāko paziņojumu, kas adresēts ANO Drošības padomei (ANO DP) 2021. gada 22. janvārī,

— ņemot vērā ANO DP rezolūcijas, kas attiecas uz Sīriju kopš 2011. gada, jo īpaši ANO DP rezolūciju 2254 (2015), ar ko apstiprina ceļvedi miera procesam Sīrijā, ANO DP rezolūciju 2249 (2015) par "Islāma valsti" Irākā un Sīrijā un ANO DP rezolūciju 2533 (2020), ar ko atjaunoja *Bab al-Hawa* robežšķērsošanas vietas izmantošanu līdz 2021. gada 10. jūlijam humānās palīdzības piegādei,

— ņemot vērā visjaunākos, 2021. gada 1. marta ziņojumus, ko sagatavojusi Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Sīrijas jautājumā,

([1]) OV C 162, 10.5.2019., 119. lpp.
([2]) OV C 307, 30.8.2018., 117. lpp.
([3]) OV C 334, 19.9.2018., 69. lpp.
([4]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0049.
([5]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0066.
([6]) OV C 153 E, 31.5.2013., 115. lpp.
([7]) OV L 12 I, 15.1.2021., 3. lpp.

— ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2016. gada 21. decembra rezolūciju 71/248 par starptautiska, objektīva un neatkarīga mehānisma izveidi, lai atbalstītu izmeklēšanu un veiktu to personu kriminālvajāšanu, kuras saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir atbildīgas par vissmagākajiem noziegumiem, kas kopš 2011. gada marta izdarīti Sīrijā;

— ņemot vērā *Unicef* 2021. gada 28. februāra paziņojumu par visu bērnu drošu reintegrāciju un repatriāciju *Al-Hol* nometnē un Sīrijas ziemeļaustrumos un *Unicef* 2021. gada 2. februāra ziņojumu par humanitāro situāciju visā Sīrijā,

— ņemot vērā to, ka 2011. gadā tika izveidots ES tīkla genocīda, noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu izmeklēšanai un kriminālvajāšanai sekretariāts, kuru uztur *Eurojust*,

— ņemot vērā Padomes Kopējo nostāju 2003/444/KĀDP (2003. gada 16. jūnijs) par Starptautisko kriminālt iesu ([8]), 2004. gada rīcības plānu attiecībā uz Starptautisko Krimināltiesu (SKT), lai panāktu vispārēju ratifikāciju un īstenošanu, un pārskatīto 2011. gada ES rīcības plānu,

— ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus,

— ņemot vērā ANO Statūtus un ANO konvencijas, kuru dalībniece ir Sīrija, tostarp ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem,

— ņemot vērā 2012. un 2014. gada Ženēvas paziņojumu, ko atbalstīja ANO,

— ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus,

— ņemot vērā ANO Konvenciju par ķīmisko ieroču izstrādes, izgatavošanas, uzkrāšanas un pielietošanas aizliegumu un ķīmisko ieroču iznīcināšanu,

— ņemot vērā ANO 1948. gada 9. decembra Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to,

— ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā 2011. gada februāra beigās Sīrijas režīms Derā arestēja, apcietināja un spīdzināja sīriešus bērnus par prezidentu Bašaru Al Asadu kritizējošiem grafiti uzrakstiem uz pilsētas mūriem; tā kā 2011. gada 15. martā tūkstošiem sīriešu Derā un Damaskā izgāja ielās rekordlielā skaitā, pieprasot demokrātiskas reformas, prasot atbrīvot politieslodzītos, izbeigt spīdzināšanas, ievērot cilvēktiesības un tiesiskumu, pieprasot rīkot brīvas un godīgas vēlēšanas un izbeigt korupciju; tā kā šie tautas protesti vairākus gadus vērsās plašumā visā valstī, sākot ar tādām lielākajām pilsētām kā Himsa, Hama, Idliba un populāriem Alepo un Damaskas rajoniem līdz mazākām pilsētām, piemēram, *Al-Hasakah* ziemeļaustrumos un *Kafr Nabl* ziemeļrietumos;

B. tā kā 2011. gada sacelšanās Sīrijā demonstrēja Sīrijas etnisko un reliģisko daudzveidību, ieskaitot līderus no visām etniskajām un reliģiskajām grupām un visām valsts provincēm;

C. tā kā uz savas tautas likumīgajām demokrātiskajām vēlmēm Sīrijas režīms reaģēja ar klaji brutālu spēku, ko izrādīja Sīrijas drošības spēki un ar tiem saistītie militārie grupējumi, kas darbojas to vadībā; tā kā vairāk nekā 500 000 cilvēku ir zaudējuši dzīvību un vairāk nekā viens miljons cilvēku ir tikuši ievainoti; tā kā saskaņā ar datiem, ko sniedzis Sīrijas Cilvēktiesību tīkls (*SNHR*), kopš 2011. gada marta ir tikuši nogalināti vairāk nekā 230 000 civiliedzīvotāju, no kuriem 88 % nogalināja Sīrijas režīms, 3 % — Krievijas spēki, 2 % — *Da'esh* un 2 % — bruņoti opozīcijas grupējumi; tā kā vairāk nekā 15 000 civiliedzīvotāju ir tikuši spīdzināti līdz nāvei, no kuriem 99 % — atrodoties režīma cietumos; tā kā līdz šim laikam vairāk nekā 150 000 civiliedzīvotāju ir tikuši aizvesti piespiedu kārtā un joprojām nav atbrīvoti, attiecībā uz 88 % to izdarīja Sīrijas režīms, 6 % — *ISIL*/*Da'esh* un 3 % — bruņoti opozīcijas grupējumi; tā kā līdz šim laikam vairāk nekā 3 400 medicīnas darbinieku ir tikuši aizvesti piespiedu kārtā vai aizturēti, 98 % to izdarīja Sīrijas režīms;

([8]) OV L 150, 18.6.2003., 67. lpp.

D. tā kā konfliktā iesaistītās puses, tostarp valdības spēki un to sabiedrotie, pret valdību vērsti bruņoti grupējumi un ANO sarakstā iekļautās teroristu organizācijas, piemēram, *ISIL/Da'esh*, ir pastrādājušas dažādas smaguma pakāpes noziegumus pret cilvēkitiesībām, tostarp kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci; tā kā gan brutālā režīma, gan džihādistu īstenotā taktika bija vērsta uz demokrātijas atbalstītāju un mēreno spēku iznīcināšanu; tā kā visi, kuri ir atbildīgi par šādiem noziegumiem, ir jāsauc pie atbildības.

E. tā kā Sīrijas režīms ir izmantojis ķīmiskos ieročus, "*Scud*" tipa raķetes, parasto artilēriju un no gaisa nometamo munīciju, kā arī tvertņveida bumbas, šķembu munīciju un degbumbas blīvi apdzīvotos civilos rajonos, piemēram, Himsā, Hamā un Alepo austrumos; tā kā miermīlīgiem protestētājiem, kuri bija ievainoti ar Sīrijas drošības spēku pielietotajiem šaujamieročiem, tika liegta medicīniskā palīdzība un viņi tika līdz nāvei spīdzināti militārajās slimnīcās un aizturēšanas centros visā valstī, kā to apliecina *Caesar* ziņojums, ko Francija 2014. gada maijā iesniedza ANO Drošības padomei; tā kā ģimenēm parasti netika ļauts apglabāt kapsētās savus mirušos; tā kā veselas pilsētas ir aplenktas un apzināti pakļautas bada nāvei; tā kā lauku pilsētās ir notikuši kolektīvi sodi, simtiem vīriešu, sieviešu un bērnu nogalināšana bez tiesas sprieduma un vairākas slepkavības, piemēram, 2012. gada maijā Houlā; tā kā ANO Izmeklēšanas komisija Sīrijas jautājumā ziņoja par to, ka Sīrijas režīma spēki un to kaujinieki sistemātiski izmanto izvarošanu un citus seksuālas vardarbības veidus kā kara ieroci;

F. tā kā ar ANO īpašo sūtņu mandāta starpniecību ANO ir izstrādājusi vairākas iniciatīvas, lai panāktu pamieru starp visām pusēm, atbrīvotu aizturētos, garantētu humānās palīdzības piekļuvi visām valsts daļām, aizsargātu žurnālistus un NVO un iesaistītos iekļaujošā dialogā, lai rastu politisku risinājumu konfliktam, kas sākās pēc 2011. gada; tā kā šis process un ANO pilnvarotā Sīrijas Konstitucionālā komiteja (*SCC*) joprojām ir apstājusies;

G. tā kā 2019. gada oktobrī ANO īpašā sūtņa Sīrijā aizgādībā un saskaņā ar ANO DP Rezolūciju 2254 (2015) tika izveidota Sīrijas Konstitucionālā komiteja (*SCC*) ar pilnvarām rast politisku risinājumu Sīrijas konfliktam; tā kā, neraugoties uz strukturālajiem trūkumiem un Asada režīma pastāvīgo pretestību konstruktīvai sadarbībai *SCC* ietvaros, šī struktūra joprojām ir būtisks instruments, lai panāktu miermīlīgu politisku konflikta risinājumu;

H. tā kā kopš 2011. gada Krievija, kuru atbalsta Ķīna, ir izmantojusi savas veto tiesības attiecībā pret 16 ANO DP rezolūcijām, tostarp par Sīrijas nodošanu Starptautiskajai Krimināltiesai (SKT) un par humānās palīdzības pieejamības palielināšanu; tā kā Irāna un *Hezbollah* ir tieši iesaistītas Sīrijas režīma represiju pret civiliedzīvotājiem atbalstīšanā; tā kā kopš 2015. gada Krievija velta loģistikas, diplomātiskos un finanšu resursus Krievijas Gaisa spēku plaša mēroga militārai intervencei, atbalstot Sīrijas režīmu;

I. tā kā Turcija kopš 2016. gada, neievērojot starptautiskās tiesības, tiešā veidā veic iejaukšanos Sīrijā, lai okupētu valsts ziemeļu daļas, kur pārsvarā atrodas Sīrijas kurdu anklāvi, — tostarp 2019. gada oktobrī veicot iebrukumu Sīrijas teritorijās, kuras kontrolē Sīrijas demokrātiskie spēki (*SDF*); tā kā, reaģējot uz šīm Turcijas darbībām, vairākas ES dalībvalstis jau ir oficiāli apturējušas ieroču pārdošanu Turcijai;

J. tā kā saskaņā ar EDSO Minskas grupas līdzpriekšsēdētāju valstu informāciju Turcija ir pārvietojusi Sīrijas algotņus uz Kalnu Karabahu;

K. tā kā Globālā koalīcija turpina centienus kavēt *ISIL/Da'esh* mērķu īstenošanu un tās atzaru un tīklu darbību Irākā, Sīrijā un visā pasaulē;

L. tā kā 2012. gadā ES un tās dalībvalstis apturēja diplomātiskās attiecības ar Sīrijas režīmu; tā kā 2012. gada decembrī ES slēdza ES delegāciju Damaskā pēc dalībvalstu vēstniecību slēgšanas 2012. gada sākumā;

M. tā kā Padome pieņēma sankcijas personām un vienībām, kas iesaistītas represijās pret civiliedzīvotājiem, tās tika pieņemtas 2011. gadā un kopš tā laika tika paplašinātas, lai panāktu sarunu ceļā rastu politisko risinājumu; tā kā šajās sankcijās ir paredzēti humanitāri izņēmumi;

N. tā kā Sīrijas režīma reakcija uz sacelšanos ir novedusi pie Sīrijas ekonomiskās un sociālās struktūras iznīcināšanas; tā kā Sīrijas mārciņas sabrukumu pastiprināja Libānas tautsaimniecības sabrukums 2019. gadā un globālās ekonomiskās sekas, kas saistītas ar Covid-19 pandēmijas izcelšanos 2020. gada martā; tā kā galveno pārtikas produktu izmaksas kopš 2019. gada ir palielinājušās par vairāk nekā 100 %;

O. tā kā Sīrija, pakļaujoties intensīvam starptautiskajam spiedienam, 2013. gada oktobrī parakstīja un ratificēja Ķīmisko ieroču konvenciju pēc tam, kad tā bija veikusi līdz šim lielākos ķīmiskos uzbrukumus civilajā rajonā uz austrumiem no Damaskas Gutas austrumu daļā; tā kā Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijas (*OPCW*) Izmeklēšanas un identifikācijas grupa jau vairākas reizes ir konstatējusi, ka Sīrijas režīms ir atbildīgs par ķīmisko ieroču izmantošanu pret civiliedzīvotājiem; tā kā 2020. gada jūlijā *OPCW* Izpildpadome atkārtoti oficiāli pieprasīja Sīrijas režīmam, lai tas deklarē savus ķīmisko ieroču objektus;

P. tā kā konflikta rezultātā Sīrijā ir gandrīz 7 miljoni bēgļu un vairāk nekā 13 miljoni cilvēku, kuri ir atkarīgi no humānās palīdzības, tostarp 6 miljoni bērnu un sieviešu, 6,8 miljoni iekšzemē pārvietotu personu (*IDP*) un vairāk nekā 3 miljoni cilvēku, kas dzīvo grūti sasniedzamās aplenktās teritorijās; tā kā humānās palīdzības vajadzības Sīrijā pagājušajā gadā vien ir pieaugušas par piekto daļu un tagad papildu 4,5 miljoni sīriešu cieš no pārtikas trūkuma, savukārt 90 % dzīvo zem nabadzības sliekšņa; tā kā joprojām ļoti svarīga ir humānās palīdzības pieejamība visiem iedzīvotājiem, kam tā ir nepieciešama, un 40 % Sīrijas iedzīvotāju dzīvo valdības nekontrolētās teritorijās; tā kā Covid-19 pandēmija ir parādījusi, ka papildus vispārējai veselības aprūpei Sīrijas ziemeļrietumos un ziemeļaustrumos joprojām būtiski svarīga ir pārrobežu piekļuve Sīrijas ziemeļrietumiem un ziemeļaustrumiem; tā kā ziema un tai sekojošie plūdi, kas skāra aptuveni 121 000 cilvēku 304 iekšzemē pārvietotu personu apmetnēs Sīrijas ziemeļrietumos ir radījušas šiem jau tā ārkārtīgi neaizsargātajiem cilvēkiem vēl lielākas grūtības; tā kā Sīrijas valdība turpināja piemērot stingrus ierobežojumus humānās palīdzības piegādei valdības kontrolētajās teritorijās Sīrijā un citur valstī;

Q. tā kā septiņos cietumos, kurus pārvalda *SDF* Sīrijas ziemeļaustrumos, ir ieslodzīti aptuveni 12 000 ārvalstu valstspiederīgo, kurus lielākoties tur aizdomās par tiešu vai netiešu saistību ar *ISIL*/*Da'esh*; tā kā 9 000 no viņiem tiek turēti Sīrijas lielākajā *Al-Hol* nometnē, kur kopskaitā ietilpst 64 000 cilvēku, galvenokārt ģimenes, kurām ir saikne ar *ISIL*/*Da'esh*, no kuriem 94 % ir sievietes un bērni, tostarp ES pilsoņi; tā kā pašreizējie apstākļi raisa milzīgu satraukumu, jo īpaši pēc nesenajām slepkavībām, kas reģistrētas kopš šā gada sākuma;

R. tā kā konflikts ir īpaši smagi ietekmējis bērnu dzīvību un cilvēktiesības Sīrijā; tā kā saskaņā ar Sīrijas Cilvēktiesību tīkla sniegto informāciju ir tikuši nogalināti vairāk nekā 29 500 bērnu, no kuriem 78 % nogalinājis Sīrijas režīms un Irānas paramilitārie grupējumi, 7 % — Krievijas spēki un 3 % — *ISIL*/*Da'esh*; tā kā vairāk nekā 2,6 miljoni meiteņu un zēnu ir pārvietoti valsts iekšienē no savām mājām un tā kā daudzu Sīrijas bērnu garīgo veselību ir smagi skārusi un turpinās smagi skart konflikta izteiktā brutalitāte; tā kā apstāklis, ka bērni Sīrijā nevar iegūt dzimšanas apliecības un personu apliecinošus dokumentus, pakļauj viņus bezvalstniecības riskam; tā kā miljoniem bērnu gadiem ilgi nav varējuši iegūt izglītību un pašlaik skolu Sīrijā neapmeklē 2,8 miljoni bērnu;

S. tā kā pastāvīgi uzbrukumi veselības aprūpes iestādēm ir vājinājuši Sīrijas veselības aprūpes sistēmu un sīriešiem nākas cīnīties ar grūtībām, ko izraisījusi Covid-19 krīze; tā kā Sīrijā darbojas mazāk nekā 64 % slimnīcu un 52 % primārās veselības aprūpes centru; tā kā saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas (PVO) datiem 70 % veselības aprūpes darbinieku ir pametuši valsti;

T. tā kā kopš Sīrijas konflikta sākuma tam ir bijuši raksturīgi regulāri uzbrukumi veselības aprūpes iestādēm, klaji pārkāpjot starptautiskās humanitārās tiesības, un šie uzbrukumi ir turpinājušies 2020. gadā pandēmijas laikā; tā kā pēdējo desmit gadu laikā ir palielinājusies uzbrukumu Sīrijas veselības aprūpes iestādēm sistēmiskā rakstura atzīšana starptautiskā mērogā, bet skaidra saukšana pie atbildības ir izrādījusies grūti realizējama, neraugoties uz ANO Drošības padomes Rezolūcijām 2139 (2014) un 2286 (2016); tā kā ANO ģenerālsekretārs ir izveidojis iekšēju ANO Izmeklēšanas padomi, kura izskatīja ierobežotu skaitu incidentu Sīrijas ziemeļrietumos laikposmā no 2019. gada septembra līdz 2020. gada aprīlim;

U. tā kā humanitāro tiesību aizstāvji un tie, kas sniedz humāno palīdzību, turpina paust bažas par repatriantu un pārvietoto personu drošību un aizsardzību, ņemot vērā apstākļus daudzās valsts teritorijās un bažām par Sīrijas valdības pieeju politiskam izlīgumam;

V. tā kā ES un tās dalībvalstis kopš 2011. gada ir piešķīrušas 20 miljardu EUR humānās palīdzības, stabilizācijas un noturības palīdzības sniegšanai Sīrijas iedzīvotājiem gan valsts iekšienē, gan kaimiņvalstīs; tā kā ES ir bijusi virzītājspēks un aktīva dalībniece līdzekļu devēju Sīrijai konferencēs, kas Briselē notikušas četrus gadus pēc kārtas (2017.–2020. gadā), un piektajā Briseles konferencē, kas notiks 2021. gada 29. un 30. martā;

W. tā kā ar ANO Drošības padomes 2020. gada 11. jūlija Rezolūciju 2533 par pārrobežu palīdzību tika atjaunota tikai *Bab al-Hawa* robežšķērsošanas vietas izmantošana uz vienu gadu līdz 2021. gada 10. jūlijam, tādējādi slēdzot *Bab al-Salam*, *Al Yarubiyah* un *Al-Ramtha* robežšķērsošanas vietas;

X. tā kā kopš 2011. gada miljoniem sīriešu ir atņemtas īpašumtiesības saskaņā ar jaunajiem Sīrijas tiesību aktiem par īpašumu, kas vērsti pret personām, kuras izvairās no militārā dienesta vai bēg no valsts bez iepriekšējas atļaujas;

Y. tā kā Golānas augstienes ir Sīrijas teritorija un Izraēlas valsts to ir okupējusi kopš 1967. gada;

Z. tā kā konflikta laikā ir notikuši vairāki dažādu pušu uzbrukumi kultūras mantojumam, tostarp *ISIL/Da'esh* veiktā arheoloģisko objektu iznīcināšana un izlaupīšana, kā arī Sīrijas Nacionālās armijas Afrinā veiktā arheoloģisko objektu un jezīdu svētnīcu un kapu nopostīšana ar buldozeru, izlaupīšana un iznīcināšana;

AA. tā kā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtos, ko parakstījušas un ratificējušas visas dalībvalstis, ir atzīts, ka vissmagākie noziegumi, kas skar starptautisko sabiedrību kopumā, īpaši genocīds, noziegumi pret cilvēci un kara noziegumi, nedrīkst palikt nesodīti;

AB. tā kā visas dalībvalstis kopš 2009. gada ir ratificējušas Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus; tā kā 2011. gadā Padome izveidoja ES tīkla genocīda, noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu izmeklēšanai un kriminālvajāšanai sekretariātu, ko uztur *Eurojust*; tā kā ES stratēģijā attiecībā uz Sīriju ir pausts aicinājums ES veicināt atbildību par Sīrijā pastrādātajiem kara noziegumiem, lai veicinātu valsts samierināšanas procesu un pārejas tiesiskumu;

AC. tā kā 2018. gadā pirmo reizi tika izveidota kopīga izmeklēšanas grupa (KIG), ko vadīja tiesībaizsardzības un tiesu iestādes Francijā un Vācijā, lai atvieglotu Sīrijas kara noziedznieku apcietināšanu un kriminālvajāšanu pēc tam, kad tika publicēts *Caesar* ziņojums par desmitiem tūkstošu sieviešu un vīriešu sistemātisku badināšanu un spīdzināšanu Sīrijas aizturēšanas centros kopš 2011. gada,

1. pauž atbalstu to Sīrijas iedzīvotāju centieniem pēc demokrātijas, kuri pirms desmit gadiem 2011. gada 15. martā piedalījās miermīlīgās demonstrācijās, iestājoties par demokrātiskām reformām Derā, Damaskā un pārējā valstī; godina 500 000 represiju un konflikta upurus Sīrijā kopš tautas sacelšanās sākuma; uzskata, ka Sīrijas nākotnei vajadzētu būt Sīrijas iedzīvotāju rokās; pauž atbalstu Sīrijas valsts un tās tautas vienotībai, suverenitātei un teritoriālajai integritātei;

2. pauž dziļas bažas par pēdējo desmit gadu politisko strupceļu un atzinīgi vērtē ANO īpašā sūtņa Geira O. Pedersena centienus rast politisku konflikta risinājumu; piekrīt īpašā sūtņa bažām par progresa trūkumu; atkārtoti apstiprina, ka Sīrijas konflikta ilgtspējīgu risinājumu nevar sasniegt ar militāriem līdzekļiem; pauž bažas arī par tautsaimniecības sabrukumu un postošo humanitāro krīzi, kas skar Sīriju;

3. pauž atbalstu ANO Drošības padomes 2015. gada rezolūcijai 2254, ar ko izveido Sīrijas vadītu konstitucionālo reformu procesu; pauž dziļu nožēlu par to, ka Sīrijas režīms nav iesaistījies, neraugoties uz Sīrijas opozīcijas kustību atkārtotu iesaistīšanos un gatavību risināt sarunas ar Sīrijas režīmu jaunas Sīrijas konstitūcijas izstrādē; šajā sakarībā uzsver, ka ir nepieciešams izveidot ANO vadītu pamiera uzraudzības, kontroles un ziņošanas mehānismu;

4. iebilst pret jebkādu diplomātisko attiecību ar Sīrijas režīmu normalizēšanu, kamēr Sīrijā nav panākts būtisks progress ar skaidru, ilgstošu un ticamu iesaistīšanos iekļaujošā politiskā procesā; uzskata, ka pašreizējā kontekstā gaidāmajām Sīrijas prezidenta vēlēšanām 2021. gadā nebūs nekādas ticamības starptautiskās sabiedrības skatījumā; stingri nosoda Eiropas Parlamenta deputātu tikšanos ar Sīrijas režīma pārstāvjiem un uzsver, ka šie deputāti nepārstāv Eiropas Parlamentu;

5. pauž nožēlu par to, ka daži dalībnieki Ženēvas procesa gaitā vēl vairāk sašķēla jau tā sadrumstaloto Sīrijas opozīciju;

6. kategoriski nosoda visus nežēlīgos noziegumus un cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, ko izdarījis jo īpaši Asada režīms, kā arī Krievijas, Irānas un Turcijas spēki, un aicina Krieviju, Turciju un organizāciju "*Hezbollah*" atsaukt visus to pakļautībā esošos spēkus un pilnvarotos, izņemot tos, kas līdzdarbojas starptautiskajos miera uzturēšanas vai stabilizācijas spēkos atbilstoši ANO Drošības padomes pilnvarojumam; pauž nožēlu par Krievijas un Irānas lomu, atbalstot Sīrijas režīma visaptverošās represijas pret civiliedzīvotājiem, un Sīrijas politisko procesu un ekonomisko resursu pārņemšanu;

7. aicina Turciju izvest savus spēkus no Sīrijas ziemeļu daļas, kuru tā ir nelikumīgi okupējusi bez jebkāda ANO pilnvarojuma; nosoda to, ka Turcija ir nelikumīgi pārvietojusi Sīrijas kurdus no okupētās Sīrijas ziemeļu daļas uz Turciju viņu aizturēšanas un kriminālvajāšanas nolūkā, pārkāpjot Turcijas starptautiskās saistības saskaņā ar Ženēvas konvencijām; mudina visus Sīrijā aizturētos, kuri pārvietoti uz Turciju, nekavējoties repatriēt uz okupētajām teritorijām Sīrijā; pauž bažas par to, ka Turcijas veiktās pārvietošanas varētu novest pie etniskās tīrīšanas, kas vērsta pret Sīrijas kurdiem; uzsver, ka Turcijas nelikumīgā iebrukšana un okupācija ir radījusi apdraudējumu mieram Sīrijā, Tuvajos Austrumos un Vidusjūras reģiona austrumu ***daļā;*** stingri nosoda to, ka Turcija izmanto Sīrijas algotņus konfliktos Lībijā un Kalnu Karabahā, pārkāpjot starptautiskās tiesības;

8. pauž stingru atbalstu Sīrijas reliģiskajai un etniskajai daudzveidībai; pauž nožēlu par Sīrijas režīma ilgstošo diskriminējošo rīcību pret Sīrijas kurdiem; nosoda Sīrijas režīma mērķtiecīgos uzbrukumus kritiska viedokļa paudējiem, piemēram, Eiropas Parlamenta Saharova balvas ieguvējam Ali Ferzatam, par prezidenta Asada kritiku, kā arī Sīrijas režīma uzbrukumus 124 kristiešu baznīcām, ko dokumentējis Sīrijas Cilvēktiesību tīkls (*SNHR*); stingri nosoda *ISIL/Da'esh* pastrādātās reliģisko minoritāšu slepkavības un jo īpaši tās genocīda noziegumus pret jezīdiem un šiītu musulmaņiem un kristiešiem 2014.–2018. gadā; pauž dziļu nožēlu par to minoritāšu pārstāvju vajāšanu, kas pieder bruņotām opozīcijas grupām;

9. atgādina starptautiskajai sabiedrībai par dažādu Sīrijas konfliktā iesaistīto pušu izdarīto cilvēktiesību pārkāpumu smagumu un apmēru; norāda uz Sīrijas režīma absolūto atbildību par savu lēmumu pret miermīlīgiem protestiem vērsties ar visaptverošām represijām, izmantojot visbriesmīgākos līdzekļus; atgādina, cik svarīgs ir *Caesar* ziņojums un apstiprinājums, ko Francija 2014. gadā iesniedza ANO Drošības padomei, par to 11 000 identificēto ieslodzīto fotogrāfiju ticamību, kuri laikā no 2011. gada līdz 2013. gadam tika turēti badā un spīdzināti līdz nāvei aizturēšanas centros un militārajās slimnīcās Damaskā; mudina ES un dalībvalstis atbalstīt ANO Izmeklēšanas komisijas 2021. gada marta ieteikumu veicināt tāda neatkarīga mehānisma izveidi, kam būtu starptautiskas pilnvaras un kas īstenotu uz cietušo interesēm vērstu pieeju, kurā tiek noskaidrota pazudušo vai viņu mirstīgo atlieku atrašanās vieta, tostarp attiecībā uz tiem bojāgājušajiem, kuri apglabāti masu kapos;

10. stingri nosoda to, ka Sīrijas režīms ir nogalinājis 550 starptautiskos un Sīrijas žurnālistus un *ISIL/Da'esh* un citas bruņotas grupas ir nogalinājušas vairākus desmitus žurnālistu; aicina Sīrijas režīmu nekavējoties atbrīvot no cietuma 400 žurnālistus, kurus tas saskaņā ar Sīrijas Cilvēktiesību tīkla sniegto informāciju tur apcietinājumā;

11. visstingrākajā veidā nosoda izvarošanu kā kara ieroci pret sievietēm neatkarīgi no tā, vai to veic Sīrijas režīms un tā kaujinieki, kā to dokumentējusi ANO Starptautiskā neatkarīgā komiteja, vai *ISIL/Da'esh* attiecībā uz jezīdu un šiītu sievietēm; atgādina par sieviešu lomu 2011. gada sacelšanās laikā un to, cik būtiski ir iekļaut sievietes visos Sīrijas politisko, ekonomisko un tiesu varas struktūru līmeņos, tostarp pārejas tiesiskuma jomā; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi iesaistīt sievietes un jauniešus konflikta risināšanas procesā;

12. atkārtoti pauž visstingrāko nosodījumu Krievijas gaisa uzbrukumiem, kuros kopumā nogalināti vairāk nekā 6 900 civiliedzīvotāji, tostarp 2 000 bērni, un kuros izmantota kasešu munīcija, vakuuma bumbas un tāldarbības raķetes, vēršoties pret neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļu centriem, slimnīcām un humānās palīdzības infrastruktūru, tostarp vairāk nekā 207 medicīniskās aprūpes iestādēm, kā ziņo Sīrijas Cilvēktiesību tīkls, un Sīrijas civilās aizsardzības vienībām, piemēram, humānās palīdzības organizācijas "Baltās ķiveres" dalībniekiem; nosoda Krievijas mēģinājumus iedragāt organizācijas "Baltās ķiveres" tēlu Rietumu plašsaziņas līdzekļos, izmantojot agresīvu un pastāvīgu dezinformācijas kampaņu sociālajos plašsaziņas līdzekļos; pauž visstingrāko nosodījumu par Krievijas kara lidmašīnu iesaistīšanos Sīrijas režīma ķīmiskajos uzbrukumos, piemēram, 2017. gada aprīļa Hān Šeihūnas ķīmiskajā slaktiņā, pēc kura Krievijas kara lidmašīnas nekavējoties bombardēja vienīgo slimnīcu, kurā tika ārstēti upuri;

13. mudina Sīrijas režīmu nekavējoties atbrīvot 130 000 nepamatoti aizturēto politieslodzīto, tostarp sievietes, vīriešus un bērnus, kurus piespiedu kārtā aizturēja Sīrijas drošības spēki; stingri nosoda spīdzināšanas, necilvēcīgas izturēšanās un seksuālas vardarbības sistemātisku izmantošanu briesmīgajos apstākļos, kādos šie ieslodzītie tiek turēti, bez piekļuves civiltiesai, advokātam, medicīniskai aprūpei vai viņu ģimenēm; uzsver, ka viņiem tiek liegtas pamattiesības uz taisnīgu tiesu, cita starpā neizpaužot informāciju par viņu apcietināšanu un izmantojot spīdzināšanu, lai panāktu fiktīvu atzīšanos; mudina Sīrijas varas iestādes bez izņēmuma nodrošināt, lai atzītām starptautiskām humanitārajām NVO un uzraudzības organizācijām tiktu nodrošināta tūlītēja un netraucēta piekļuve aizturēšanas vietām, par to iepriekš nepaziņojot;

14. uzsver, ka *ISIL/Da'esh* joprojām aktīvi darbojas reģionā un nav tikusi sakauta; pauž bažas par novērotajām grūtībām saglabāt un iegūt pierādījumus par *ISIL/Da'esh* pastrādātajiem noziegumiem un atklāt nolaupīto personu likteni; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt centienus uz vietas dokumentēt un saglabāt pierādījumus par šiem noziegumiem; atzinīgi vērtē to ES un trešo valstu valstspiederīgo saukšanu pie atbildības, kuri ir pievienojušies *ISIL/Da'esh*;

15. pauž bažas par *ISIL/Da'esh* pārādīšanos no jauna valsts ziemeļaustrumos; atbalsta starptautiskās koalīcijas, kas cīnās pret *ISIL/Da'esh*, centienus; uzsver, ka ir svarīgi, lai ASV turpinātu ilgtermiņā iesaistīties šajā koalīcijā; atkārtoti apstiprina atbalstu globālās koalīcijas pret *ISIL/Da'esh* centieniem un uzsver nozīmīgo ieguldījumu, ko Sīrijas demokrātiskie spēki (*SDF*) snieguši kā sabiedrotie cīņā pret *ISIL/Da'esh*;

16. pauž bažas par pieaugošo spriedzi Irākas Kurdistānā, kurā pēdējos gados ir bijusi lielāka stabilitāte nekā Sīrijā un kura ir nodrošinājusi drošu patvērumu Sīrijas bēgļiem;

17. atkārtoti apstiprina, ka personas, kas ir atbildīgas par galvenajiem starptautiskajiem noziegumiem, ir pienācīgi jāsauc pie atbildības, tostarp ES dalībvalstīs, ja nav citu starptautisku vai valsts līmeņa pārejas tiesiskuma procesu; uzsver, ka ir ļoti svarīgi atrisināt jautājumu par aizturētajiem un pazudušajiem, par ko atbildīgas visas konfliktā iesaistītās puses, jo tā ir būtiska sastāvdaļa jebkurā pārejas procesā ar mērķi panākt mieru;

18. atgādina, ka Starptautiskajai Krimināltiesai (SKT) arī turpmāk vajadzētu būt galvenajai jurisdikcijai starptautiskā tiesiskuma jomā attiecībā uz genocīda noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci, kara noziegumiem un agresijas noziegumiem; uzskata, ka vainīgo nesaukšana pie atbildības rada pamatu turpmākai nežēlībai un palielina upuru ciešanas; tādēļ uzstāj uz nepieciešamību saukt visus vainīgos pie atbildības, tostarp piemērojot universālās jurisdikcijas principu, un nodrošināt kompensācijas cietušajiem; uzsver, ka atjaunojošās justīcijas pasākumu ieviešana nevar gaidīt līdz konflikta beigām, un mudina ES un tās dalībvalstis pastiprināt atbalstu procesiem, ko vada reprezentatīvas Sīrijas iedzīvotāju grupas; stingri nosoda to, ka Krievija ar Ķīnas atbalstu ir 16 reizes izmantojusi veto tiesības ANO Drošības padomē, kad tā izskatīja jautājumu par vēršanos pret Sīriju Starptautiskajā Krimināltiesā;

19. atzinīgi vērtē pirmo Sīrijas režīma drošības amatpersonas notiesāšanu 2021. gada 24. februārī Koblencas tiesā Vācijā par līdzdalību noziegumos pret cilvēci;

20. atzinīgi vērtē ES dalībvalstu centienus kopš 2019. gada nodrošināt plašu starptautisku atbalstu, lai ANO vispārējā budžetā tiktu paredzēts ilgtermiņa finansējums ANO Starptautiskajam, objektīvajam un neatkarīgajam mehānismam palīdzības sniegšanai saistībā ar izmeklēšanu un kriminālvajāšanu attiecībā uz personām, kuras saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir atbildīgas par vissmagākajiem noziegumiem, kas kopš 2011. gada marta izdarīti Sīrijā *(IIIM)*;

21. atzinīgi vērtē Francijas un Vācijas kopējās izmeklēšanas grupas (KIG) atbalstu kriminālvajāšanai par noziegumiem pret cilvēci, kas dokumentēti *Caesar* ziņojumā; atzinīgi vērtē abu valstu 2018. gadā izdotos starptautiskos apcietināšanas orderus nolūkā arestēt trīs augsta ranga drošības amatpersonas; augstu novērtē Sīrijas vietējo NVO lomu pierādījumu par noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem pārbaudīšanā, dokumentēšanā, vākšanā un aizsardzībā, kā arī tādu NVO kā Starptautiskās atbildības un tiesiskuma komisija papildinošo lomu, palīdzot Eiropas tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm efektīvi saukt pie atbildības kara noziedzniekus, kuri atrodas ES dalībvalstu teritorijā; aicina ES nodrošināt apjomīgāku juridisko apmācību sīriešiem, lai viņi varētu piedalīties cīņā pret nesodāmību;

22. aicina Komisiju nākt klajā ar ES rīcības plānu par nesodāmību, iekļaujot tajā īpašu nodaļu par Sīriju; uzsver, ka ar šo rīcības plānu būtu jācenšas labāk koordinēt un saskaņot dalībvalstu resursus un centienus, kas vajadzīgi nolūkā saukt pie atbildības kara noziedzniekus Eiropas Savienībā; uzskata, ka pārejas tiesiskumam ir ārkārtīgi būtiska nozīme miera nodrošināšanā ilgtermiņā; aicina ES izveidot īpašu Eiropas fondu, kas paredzēts noziegumos pret cilvēci cietušajiem Sīrijā;

23. atbaksta dalībvalstu centienus uzlabot tiesu, policijas un imigrācijas resursu koordināciju, strādājot pie jurisdikciju apvienošanas, lai nodrošinātu to tiesu iestāžu kompetences savstarpīgumu un atvieglotu kriminālvajāšanu par noziedzīgiem nodarījumiem; uzsver, ka labāk aprīkotām dalībvalstīm būtu jāļauj citām izmantot savu ekspertu zināšanas un tulku pakalpojumus, lai veicinātu efektīvu un lietderīgu izmeklēšanu, savukārt katrai dalībvalstij būtu jācenšas iecelt par šiem noziegumiem atbildīgu prokuroru, lai paātrinātu tiesu iestāžu koordinācijas centienus;

24. aicina dalībvalstis ES līmenī automātiski apmainīties ar informāciju par personām, kas tiek turētas aizdomās par kara noziegumiem saskaņā ar Ženēvas konvencijas 1. panta F daļu; uzskata, ka arī valstu līmenī ir vajadzīga ciešāka sadarbība starp imigrācijas iestādēm un prokuroriem attiecībā uz aizdomās turētiem kara noziedzniekiem;

25. mudina visas ES dalībvalstis bez izņēmuma pilnībā sadarboties cīņā pret nesodāmību; pauž dziļas bažas par to, ka dažas dalībvalstis nesadarbojas Sīrijas kara noziedznieku kriminālvajāšanā;

26. pilnībā atbalsta Eiropas centienus, ko kopš 2020. gada septembra vada Nīderlande, lai Starptautiskajā Tiesā *(ICJ)* uzsāktu tiesvedību pret Sīriju par ANO Konvencijas pret spīdzināšanu pārkāpšanu;

27. aicina dalībvalstis nākamajā Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijas *(OPCW)* 2021. gada pavasara konferencē pieprasīt apturēt Sīrijas dalību šajā organizācijā sakarā ar pierādījumu par ķīmisko ieroču izmantošanu viltošanu; atkārtoti pauž sašutumu un nosodījumu par dokumentētajiem Sīrijas režīma 336 ķīmiskajiem uzbrukumiem, kuros civiliedzīvotājiem uzbruka ar hlora gāzi, zarīnu un sinepju gāzi;

28. stingri nosoda visu pušu, jo īpaši Sīrijas režīma un *ISIL/Da'esh*, uzbrukumus humānās palīdzības darbiniekiem; norāda, ka Sīrijas režīms ir īpaši atbildīgs par humānās palīdzības darbinieku mērķtiecīgu nogalināšanu kopš 2011. gada; uzsver Krievijas milzīgo atbildību par uzbrukumiem humānās palīdzības darbiniekiem, jo īpaši organizācijas "Ārsti bez robežām" *(MSF)* 21 lauka slimnīcas bombardēšanu 2015. gada oktobrī;

29. pauž dziļas bažas par Sīrijas iedzīvotāju ciešanu turpināšanos desmit gadus pēc konflikta sākuma; pauž īpašas bažas par to, ka humānās palīdzības vajadzības Sīrijā pagājušajā gadā vien ir pieaugušas par piekto daļu un ka tagad papildu 4,5 miljoni sīriešu cieš no pārtikas trūkuma, savukārt 90 % dzīvo zem nabadzības sliekšņa; uzskata, ka humānās palīdzības pieejamībai arī turpmāk jābūt ES galvenajai prioritātei Sīrijā un ka pieaugošajām vajadzībām ir vajadzīga apjomīgāka ES finansiālā un politiskā iesaiste; norāda, ka 2021. gada jūlijā plānots atjaunot ANO Drošības padomes Rezolūciju 2533 par robežšķērsošanas punktu *Bab al Hawa*; pauž nožēlu par to, ka Krievija un Ķīna pēdējā balsošanā atturējās tā vietā, lai atbalstītu šo rezolūciju; uzskata, ka humānā palīdzība pāri robežai nebūs pietiekama, lai apmierinātu to iedzīvotāju vajadzības, kuri šobrīd ir no tās atkarīgi; atgādina, ka 2,4 miljonu sīriešu izdzīvošana ir atkarīga no šīs robežšķērsošanas vietas un ka, nepagarinot iespēju šķērsot robežu par vismaz 12 mēnešiem, rastos smagas un viņu dzīvībai bīstamas sekas; nosoda to ANO Drošības padomes locekļu rīcību, kas politisku mērķu dēļ ir centušies ierobežot humānās palīdzības piekļuvi; mudina visus ANO Drošības padomes locekļus atbalstīt rezolūcijas par palīdzības pārrobežu sniegšanu atjaunošanu, lai izvairītos no humanitārās krīzes saasināšanās un nodrošinātu, ka tiek paplašināti un atbalstīti pārrobežu pasākumi, ko veic saskaņā ar humanitāriem principiem; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt tūlītēju *Bab al-Salam* un *Yarubiyah*

robežšķērsošanas punktu atkārtotu apstiprināšanu saskaņā ar ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju 74/169, lai nodrošinātu, ka palīdzība pa vistiešāko ceļu sasniedz iedzīvotājus, kam tā nepieciešama gan ziemeļrietumos, gan ziemeļaustrumos; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai humānā palīdzība tiktu novirzīta tikai tiem, kam tā visvairāk nepieciešama;

30. aicina starptautisko sabiedrību steidzami pievērsties jautājumam par humānās palīdzības vajadzību rekordaugsto līmeni gan attiecībā uz Sīrijas iedzīvotājiem, gan sīriešiem ārpus Sīrijas; mudina ES kā Briseles V līdzekļu devēju Sīrijai konferences organizētāju piesaistīt citus starptautiskos līdzekļu devējus, lai palielinātu atbalstu Sīrijas humānās palīdzības reaģēšanas plāna veselības sadaļai, paredzot lielāku, elastīgu un daudzgadu finansējumu, kas atbilst iedzīvotāju vajadzībām ilgtermiņā; aicina starptautiskos līdzekļu devējus īpaši ieguldīt līdzekļus programmās, kas paredzētas, lai remontētu, atjaunotu un stiprinātu bojātās vai iznīcinātās veselības aprūpes iestādes, kā arī citus civilās infrastruktūras objektus, kam nodarīts kaitējums;

31. mudina ANO Drošības padomi nākamajās ANO rezolūcijās un oficiālajās diskusijās paust skaidrus aicinājumus aizsargāt veselības aprūpes darbiniekus; šajā sakarībā aicina ES dalībvalstis piedāvāt politisku un operatīvo atbalstu ANO vadītajām pārskatatbildības iniciatīvām un izmeklēšanām nolūkā stiprināt starptautiskās humanitārās tiesības;

32. pirms 2021. gada 29. un 30. martā paredzētas Briseles V līdzekļu devēju konferences uzsver, ka ir svarīgi ne tikai pildīt humānās palīdzības saistības, bet arī palielināt tās attiecībā uz sīriešiem, iekšzemē pārvietotām personām un bēgļiem, kā arī kopienām, kuras skārusi reģiona krīze; norāda, ka ES un tās dalībvalstis ir bijušas lielākās humānās palīdzības sniedzējas, kas reaģējušas uz Sīrijas humanitāro krīzi, un kopš 2011. gada piešķirto līdzekļu apjoms ir sasniedzis 20 miljardus EUR; pauž dziļas bažas par iespējamiem Apvienotās Karalistes valdības plāniem ievērojami samazināt savas palīdzības iemaksas, tostarp par 67 % Sīrijai un par 88 % Libānai;

33. atzinīgi vērtē kaimiņvalstu lomu, kuras apliecina solidaritāti un sniedz palīdzību Sīrijas bēgļiem Libānā, Jordānijā, Turcijā un Irākā; mudina ES dalībvalstis turpināt finansēt humānās palīdzības programmas, kas paredzētas bēgļiem to uzņēmējvalstīs, kā arī iekšzemē pārvietotajām personām Sīrijā; mudina ES dalībvalstis nodrošināt visu nepieciešamo finansējumu un atbalstu, lai panāktu, ka visiem Sīrijas bēgļu bērniem uzņēmējvalstīs ir piekļuve ne tikai pamatizglītībai, bet arī vidējai izglītībai; mudina visas uzņēmējvalstis veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai to panāktu, un novērst jebkādus administratīvus vai juridiskus šķēršļus; mudina uzņēmējvalstis koncentrēties uz piekļuvi nodarbinātībai, veselības aprūpes pakalpojumiem, izglītībai un civilstāvokļa dokumentiem, jo tas veicinās bēgļu spēju strādāt un kļūt pašpietiekamiem;

34. atzīmē, ka Eiropas Savienības Reģionālais trasta fonds reaģēšanai uz krīzi Sīrijā beigs darbību 2021. gada beigās; aicina Komisiju nodrošināt finansiālas vajadzības ES humānās palīdzības sniegšanai krīzēm Sīrijā saskaņā ar Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentu un garantēt palīdzības projektu netraucētu darbību;

35. aicina visas ES dalībvalstis atbalstīt principiālu humāno palīdzību bez attiecību uzlabošanas ar Sīrijas režīmu; brīdina, ka nav pieļaujams tieši vai netieši ieguldīt ES finanšu aktīvus Sīrijas vispārējā rekonstrukcijā, ja Sīrijas režīms neīsteno uzticamu politisko procesu; aicina AP/PV saistībā ar ilgtermiņa atbildes reakcijas plānošanu Sīrijā ciešā sadarbībā ar Sīrijas pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem izstrādāt stingru cilvēktiesību pienācīgas pārbaudes politiku turpmākajām atjaunošanas darbībām, tostarp uzraudzības sistēmu ar īpašiem rādītājiem attiecībā uz vispārējiem cilvēktiesību standartiem; pauž nožēlu par Krievijas, Irānas, Ķīnas un Turcijas plāniem gūt ekonomisku labumu no Sīrijas sagraušanas;

36. aicina ES dalībvalstis saglabāt sankcijas pret personām un vienībām, kas iesaistītas Sīrijā notiekošajās represijās; uzsver, ka ir svarīgi izvairīties no neplānotām negatīvām sankciju sekām, piemērojot atbrīvojumus attiecībā uz principiālu humānās palīdzības darbību, un ka ir svarīgi kopā ar ASV risināt problēmas saistībā ar banku darbības ierobežošanas nosacījumu pārmērīgu ievērošanu;

37. mudina ES un tās dalībvalstis atjaunot un paplašināt to personu sarakstu, kurām saskaņā ar jauno ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu piemērojamas mērķtiecīgas sankcijas, tostarp Sīrijas, Krievijas un Irānas civilos un militāros komandierus, kuri ticami ir iesaistīti kara noziegumos;

38. apņemas pieņemt efektīvus ES tiesību aktus par uzņēmumu uzticamības pārbaudi, ar kuriem ES uzņēmumiem un uzņēmumiem, kas darbojas vienotajā tirgū, uzliek pienākumu veikt uzticamības pārbaudi cilvēktiesību jomā;

39. atgādina visām dalībvalstīm, ka Sīrija nav droša valsts, kurā atgriezties; uzskata, ka saskaņā ar ES pausto nostāju jebkādai personu atgriešanai vajadzētu būt drošai, brīvprātīgai, cilvēka cieņai atbilstošai un uz informāciju balstītai; aicina visas ES dalībvalstis atturēties no tādām izmaiņām valsts politikā, kas būtu virzītas uz aizsardzības statusa atņemšanu noteiktām sīriešu kategorijām, un labot šo tendenci, ja valstis jau ir sākušas piemērot šādu politiku; mudina Libānu, Turciju un visas reģiona valstis apturēt sīriešu deportēšanu atpakaļ uz Sīriju pret viņu gribu;

40. uzsver neatgriezenisko kaitējumu, ko Bašara Al Asada režīma piekoptā izdedzinātās zemes taktika ir nodarījusi kultūras objektiem, un džihādistu veikto kultūras vērtību izlaupīšanu un kontrabandu, kuri to izmanto, lai finansētu savu dalību konfliktā;

41. pauž ļoti lielas bažas par arvien sliktāko humāno, sanitāro un drošības situāciju nometnēs Sīrijas ziemeļaustrumos, īpaši *Al-Hol* un *Roj* nometnēs, kas turpina sekmēt radikalizāciju; uzskata, ka ir jātiesā tie ES pilsoņi, kuri tiek turēti aizdomās par piederību teroristu organizācijām un kuri ir aizturēti šajās nometnēs; ir satriekts par 2021. gada 24. februārī notikušo *Al Hol* nometnē strādājoša organizācijas "Ārsti bez robežām" darbinieka slepkavību, kas atkārtoti apliecina, ka nometnē valda vardarbība un ir nedroši dzīves apstākļi;

42. aicina ES dalībvalstis aizsargāt savus valstspiederīgos bērnus, kuri var būt aizturēti par pārkāpumiem, kas saistīti ar drošību, vai par saistību ar bruņotiem grupējumiem;

43. aicina dalībvalstis repatriēt visus Eiropas bērnus, galvenokārt ņemot vērā viņu īpašo ģimenes stāvokli un bērna vislabākās intereses, un sniegt nepieciešamo atbalstu viņu rehabilitācijai un reintegrācijai, pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības;

44. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam un Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Irākas valdībai un Pārstāvju padomei, Kurdistānas reģionālajai valdībai un Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam.